

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **A. M.**, bytem....., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 22.11.2011, č.j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobkyně s ohledem na svůj zdravotní stav domáhala zrušení rozhodnutí ČSSZ vydané dne 22.11.2011 pod č.j., protože tímto rozhodnutím byly zamítnuty její námitky do rozhodnutí ČSSZ z 13.9.2011 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Z předloženého rozhodnutí z 22.11.2011 i připojeného dávkového spisu bylo zjištěno, že 13.9.2011 ČSSZ zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Zlín ze dne 30.8.2011 není účastnice řízení invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla účastnici řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30%. Proti tomuto rozhodnutí včas podala účastnice řízení námitky, z nichž vyplynulo, že nesouhlasí s rozhodnutím o zamítnutí invalidního důchodu, který si žádala z důvodu špatného zdravotního stavu již několikrát a vždy jí byl zamítnut. Její zdravotní stav se však čím dál více zhoršuje. S ohledem na svůj zdravotní stav není schopna prací těžších, ve vynuceném tempu, ve stresových podmínkách, v nepřetržitém provozu nebo s nočními směnami. Byla by schopna dělnické práce v dílně s uvedeným omezením.

Několikrát posudkovou lékařku upozornila, že její zdravotní stav jí nedovoluje dojíždět dopravními prostředky pro nevolnost a bolesti žaludku a zažívacího ústrojí. Uváděla, že má prostě řadu zdravotních potíží, které nebyly lékařem OSSZ správně zhodnoceny.

Na námitky žalobkyně ČSSZ reagovala tím, že nechala znovu posoudit zdravotní stav a pracovní schopnost žalobkyně a byl z těchto důvodů vypracován nový posudek o invaliditě ČSSZ dne 10.11.2011. Z něho vyplynulo, že účastnice řízení není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30% a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písm. b) (s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, kdy jsou některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Není prokázáno poškození nervů, insuficience svalového korzetu ani často recidivující projevy nervového dráždění nejsou prokázány ani svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, parézy a závažné poruchy funkce svěřačů), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. U účastnice řízení se jedná o lehké funkční postižení bez neurologické symptomatologie. Lékařka ČSSZ hodnotila stav posuzované na horní hranici možného rozmezí, tj. 20%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu účastnice řízení se podle § 3 odst. 1 cit. vyhl. zvyšuje tato hodnota o dalších 10% a celkově tedy činí 30%. V takto stanoveném posudkovém hodnocení byl již zohledněn také možný dopad nemoci na pracovní zařazení účastnice řízení.

Krajský soud v Brně, poté, co žalobkyně podala žalobu, nechal v rámci dokazování znovu posuzovat zdravotní stav a schopnost výdělečné schopnosti žalobkyně a požádal PK MPSV ČR, pracoviště v Brně o vypracování posudku. Posudek o zdravotním stavu žalobkyně byl vypracován 26.4.2012 a z tohoto posudku vyplynulo, že v případě žalobkyně se jedná o posuzovanou ve věku 52 let, vyučenou v oboru chovatel hospodářských zvířat s praxí dělnice a servírky, od roku 2005 evidovanou jako uchazeč o zaměstnání na ÚP. Posuzovaná dlouhodobě trpí mnohačetnými obtížemi, pro které byla vyšetřována a léčena. K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.11.2011 byly objektivizovány trvající bolesti bederní páteře s vyzařováním do levé dolní končetiny. Na RTG byla popsána pravostranná skolioza bederní páteře, jinak na zobrazovacích vyšetřeních bez významné patologie. Klinicky předsunuté držení v bederní páteři, svalová dysbalance, negativní vliv na statiku a dynamiku páteře mělo i oslabení svalů břišní stěny. Bolestmi byla lehce omezena pohyblivost především bederní páteře. Jiná patologie v neurologickém nálezem, ve smyslu známek poruch nervových kořenů nebo nervů, v objektivních známkách svědčících pro dráždění nervových kořenů nebo známek poškození nervu, nebyla zjištěna. Nebyly přítomny parézy končetin, svalové atrofie ani jiné funkčně významné poruchy. Jednalo se o lehké funkční postižení. Nešlo o středně těžké nebo těžké funkční postižení, protože nebyla objektivizována závažná porucha statiky a dynamiky páteře, často recidivující nebo trvalé projevy dráždění nervových kořenů, nebylo

zjištěno poškození nervů, nebyly parézy ani svalové atrofie. Již před lety byla u posuzované diagnostikována somatoformní bolestivá porucha, pod jejímž vlivem je vnímání bolesti intenzivnější, než odpovídá objektivnímu klinickému nálezu a funkčním poruchám prokázaným klinickými a paraklinickými vyšetřeními. Intenzita projevů této poruchy ale nevyústila v nutnost soustavné léčby psychiatrem. Před lety posuzovaná prodělala operace v oblasti zažívacího traktu. K datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyly dokumentovány přetrvávající funkčně významné poruchy z oblasti zažívacího ústrojí, které by vyžadovaly soustavnější léčbu na odborném pracovišti. Nedocházelo k poruchám výživy, během několika posledních let trvá obezita I. stupně. Z výsledků lékařských vyšetření ani z klinického nálezu nevyplývá zánět slinivky břišní ani jiná její porucha funkce. Ani v anamnestických údajích zaznamenaných v rámci různých lékařských vyšetření nejsou v posledních letech uváděny zažívací potíže, ani medikace užívaná pro takové potíže (užívá trvale nesteroidní antirevmatika, analgetika, Vigantol). Nejsou k dispozici žádné objektivní podklady pro udávanou „velkou nevolnost a bolest v oblasti žaludku“, která se údajně vyskytuje při cestování dopravními prostředky a která by podstatněji snižovala pracovní schopnost. Posuzovaná dochází na ortopedii pro bolesti kloubů při uváděné počínající artróze některých kloubů a entezopatii. K datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vyšetřeními nebyla zjištěna funkční porucha kloubů dlouhodobě významněji omezující jejich funkci. Ostatní choroby uvedené v diagnostickém souhrnu nezpůsobovaly poruchy funkce, které by snižovaly pracovní schopnost posuzované. Pro aktuálně udávané potíže s pravou rukou do doby vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyla vyšetřována a nebyla zjištěna funkční porucha v této oblasti.

V závěru posudková komise uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání posudková komise došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře, který je v posudku funkčně zhodnocen. Procentní míru poklesu pracovních schopností posudková komise hodnotila dle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí zařazením do kap. XIII, oddíl E, položka 1 b).... 20%. Funkční poruchu způsobenou samotným rozhodujícím postižením PK hodnotí na dolní hranici rozpětí v dané položce, s ohledem na souběh s ostatními zdravotními postiženími stanovuje pak pokles pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí v dané položce. Vzhledem k získané kvalifikaci a předchozím vykonávaným výdělečným činnostem zvyšuje posudková komise horní hranici o 5%, nikoliv o celkově možných 10 %, poněvadž nebyly objektivně prokázány funkční poruchy významně překračující obtíže (omezující výkonnost pro fyzickou práci) u žen ve stejné věkové kategorii poměrně běžné. **Pokles pracovní schopnosti celkově činí 25%.** Stav není hodnocen podle položek 1c), 1d), protože nebyla naplněna kritéria v těchto položkách uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení.

V závěru pak komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 26.4.2012 vyplynulo, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí ČSSZ žalobkyně nebyla invalidní, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyl nejméně 35%.

Krajský soud v Brně při svém rozhodování vycházel z uvedeného posudku PK MPSV ČR, a to z toho důvodu, že tento posudek vycházel ze všech dostupných lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, posudek byl vypracován velmi podrobně, všemi lékařskými zprávami se zabýval, posudek srozumitelným způsobem byl zdůvodněn, takže tento posudek soud pokládá za posudek objektivní, posudek který se vyčerpávajícím způsobem se zdravotním stavem žalobkyně vypořádal a správně ho posoudil.

Provedeným dokazováním byl tedy zjištěn stejný skutkový stav, který vzal za základ svého rozhodnutí správní orgán a proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Pokud jde o žalobkyni, ta ve věci neměla úspěch, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. května 2012

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně